

Nou mesos després d'estrenar-se a la Generalitat, Eduardo Zaplana va parir la RTVV que ara està malalta de mort. Recelós de la plantilla de l'ens, majoritàriament seleccionada a través d'oposicions públiques durant l'etapa socialista, el nou president va situar Jesús Sánchez Carrascosa al capdavant de Canal 9, la joia de la corona.

Es coneixien de tota la vida. Després d'haver compartit escola els anys 70 a la Cartagena nadiua, la política els féu retrobar-se: el 1991, quan Zaplana accedí a l'alcaldia de Benidorm, va requerir la col·laboració de Carrascosa. I cap al final de la legislatura, ja investit com a rival de Joan Lerma, li confià la direcció de la campanya electoral. El juliol del 1995 –quan encara no en tenien 40– entren de bracet al Palau, en el cas de Carrascosa com a secretari general de Presidència.

Més tard, l'abril del 1996, Carrascosa aterrava a l'ens públic que Zaplana havia assegurat que privatitzaria, alhora que impulsava amb la seua dona i directora de *Las Provincias*, María Consuelo Reyna, la televisió privada d'abast local València Te Ve. Canal 9, que només tenia sis anys, va començar a emmalaltir.

Carrascosa va abocar-hi teleporqueria a cabassos i va estendre la manipulació informativa a cada informatiu, amb la creació de butlletins horaris de cinc minuts en què –sota el títol *A cent mil per hora*– se sortejaven 100.000 pessetes entre els telespectadors més fidels al catecisme popular.

L'any 2000, Zaplana abocà un pool d'aigua al damunt de la llei de creació, que havia estat aprovada per tots els grups parlamentaris, i la convertí definitivament en lletra morta gràcies a la modificació d'un article que ja no obligava RTVV a cenyir-se al pressupost de la Generalitat i als ingressos publicitaris com a via de finançament, sinó que passava a tenir capacitat d'endeutar-se.

I a fe que va fer-ho. D'aleshores ençà, inclosos els vuit anys de Francisco Camps, RTVV ha acumulat al voltant de 1.200 milions d'euros de deute –els socialistes n'hi van deixar menys de 20 milions– a què cal afegir les factures als calaixos, per valor de 122 milions. Cada hora que el PP ha governat la Generalitat, l'ens públic valencià s'ha endeutat de 8.792 euros. Dit d'una altra manera,

Treballadors de RTVV concentrats al centre de producció de Burjassot el 8 de maig, dia en què va declarar a l'Audiència l'ex-director general de l'ens, Pedro García, encausat a la trama Gürtel.

Carta d'ajust a RTVV

Un ERO que podria fer fora tres quartes parts de la plantilla i la nova llei de l'ens impulsada pel PPCV han convertit Ràdio Televisió Valenciana en una prioritat absoluta d'Alberto Fabra. Abans de l'agost vol enllestir ambdues reformes, ni que això implique un augment de la desocupació i el soterrament dels principis de creació.

cadascun dels cinc milions de valencians deu 264 euros en concepte de RTVV.

Carta blanca. Alberto Fabra, hereu d'aquest desfici, s'ha proposat d'aturar la sagnia econòmica de l'ens. La solució, però, és provocar-ne una altra, en aquest cas de caire laboral. Un ERO que podria afectar tres de cada quatre treballadors actuals. Més d'un miler dels 1.700 contractats per RTVV perillan. N'hi ha que n'han explicat la xifra: hi haurà 1.327 comiats. Fa vora una dècada que no es convoquen oposicions ni es mou la borsa de treball, però en aquest temps la plantilla s'ha multiplicat per

dos. L'època de bonança econòmica era terreny assaonat per a l'amiguisme i el clientelisme.

José López Jaraba, director general de RTVV amb Camps que Fabra ha mantingut al càrrec, va encarregar un estudi previ de viabilitat a la consultora Price Waterhouse, per què l'ens va abonar 180.000 euros i que s'ha negat a fer públic. A continuació, va concedir el disseny de l'expedient de regulació a Garrigues, que cobrarà 180.000 euros més. Aquesta setmana o la vinent podrien fer-lo públic, cosa que posa en alerta els sindicats, convençuts que la desfeta serà tan grossa com inevitable.

A les acaballes del 2011 va haver-hi eleccions sindicals, amb una recomposició d'equilibris interns curiosa. USO, ben relacionat amb la direcció, va passar de nou delegats a només tres; el funcional CSIF, que no tenia delegats, va recollir-ne una part dels fruits i va estrenar-se amb tres. Però el gran afavorit fou la Intersindical, que passà de tres a sis, empatat amb CCOO, que el superà en vots. UGT i CGT es van quedar amb tres i dos delegats, respectivament.

Vicent Mifsud, de COOO i president del comitè d'empresa, critica les afirmacions de Fabra –“no és lògic que RTVV tinga més treballadors que Antena 3, Telecinco i La Sexta juntes”– perquè “no són certes”. “Només Antena 3 ja en té més de 2.500, si se sumen les seues filials de publicitat, producció... I Mediaset, que engloba Telecinco i Cuatro, en té 4.000”, rebla. “Hem de persuadir tothom que acomiadar treballadors de RTVV no resoldrà res”, explica, “perquè el deute, l'absorbirà la Generalitat, i la privatització de l'ens que vindrà li farà perdre la condició de servei públic: el gestionaran productores foranes insensibles a la llengua i a les nostres tradicions, que no dedicaran 400 persones a cobrir les Falles i la Magdalena, com ara”.

Parle vostè, calle vostè. Un cop presentat l'ERO, s'obrirà un mes de diàleg entre l'empresa i els sindicats. “Estem obligats a parlar-ne, però no a negociar”, avança Jaume Muñoz, de la Intersindical, que de tota manera ja preveu què succeirà: “Ens presentaran una proposta salvatge i després miraran d'atreure el nostre suport, però no els ho farem tan fàcil com els companys de l'IVVSA”, la primera empresa pública valenciana que ha patit un ERO. De les 252 eixides previstes en principi, a la fi han estat 212, el 64% de la plantilla. “Ha estat lamentable”, es plany Muñoz.

“Buscarem un acord raonable, però em fa l'efecte que, quan es presente qualsevol millora, l'empresa de seguida ens farà escollir entre això o la proposta inicial”, continua el portaveu de la Intersindical, que avisa: “Intersindical, CCOO, UGT i CGT farem un referèndum vinculant: no signarem cap xantatge sense consultar-ho abans”.

Frederic Ferri, un dels tres delegats del CSIF, preveu “un ERO gran”. “Amb la

Des que governa el PP, RTVV s'ha endeutat de 8.792 euros l'hora

gent que hi ha ara es podria fer una gran televisió pública, però hem de ser realistes i saber que la cosa no va per ací”, opina. “Ho ha deixat ben clar el vice-president [del govern valencià, José] Ciscar: volen una televisió adaptada a la situació actual”, remarca. “Sindicalment, és molt senzill negar-se a l'ERO i com a professional jo també hi estic en contra, però no gaudim del suport del carrer, molts preferirien que tancaren RTVV”, afegeix Ferri, que es mostra crític amb aquells directius que “no han aprofitat l'ens per a defensar la nostra idiosincrasia com a poble i que han contractat, a cop de talonari, persones com Jesús Mariñas, Bertín Osborne o María Abradelo”. “1.200 milions de deute no es generen de la nit al dia, aquesta fou una empresa mal parida des de l'inici”, sentència.

Vicent Mifsud, d'una altra banda, insisteix que “si es privatitza RTVV, els valencians continuaran pagant-la, ja siga a la productora de Miguel Àngel Rodríguez o a la del marit de Dolores de Cospedal, i el deute actual serà assumit per la Generalitat”. La modificació de la llei del tercer canal, aprovada recentment pel PP al Congrés, possibilita de posar a la venda –de manera íntegra o parcial– les televisions autonòmiques. “Empreses com la Ford han presentat diversos ERO temporals que no han significat cap comiat; hem de mobilitzar-nos al màxim i convèncer la direcció”, conclou Mifsud.

Tómbola. Tots els treballadors de RTVV perillén, inclosos els qui hi entraren amb

Compromís ha denunciat un desfasament de 50 milions als comptes del 2010

oposició. No són funcionaris com un metge o un mestre, sinó que formen part d'una empresa pública que, en cas de ser privatitzada, no té l'obligació de mantenir-los contractats. Amb la nova reforma laboral, aquesta exposició és idèntica a la de qualsevol ocupat per compte d'altri.

Jaume Muñoz reclama “objectivitat” i que es valore sobretot “l'antiguitat i el fet d'haver aprovat una oposició”, aspecte en què coincideix amb Ferri, per bé que no és gaire optimista: “Els qui vam aprovar-ne una i fa més temps que hi som hauríem de ser els últims a ser acomiadats, però la nova reforma laboral els ho deixa més fàcil, perquè tan sols han de pagar dotze mensualitats a vint dies per cada mes... No val la pena de pensar-hi, perquè açò ho decidirà Garrigues.”

Els sindicats suggereixen algunes línies d'estalvi, però centrades en aquells que han accedit a RTVV a través del 3% de la plantilla que la direcció pot contractar unilateralment i aquells que cobren sense ser-hi, com ara el cap de programes de Ràdio Nou o José Ramón Varó, regidor del PP a Aigües que tan sols va acudir a la televisió el dia de la vaga general.

Canta, canta. El 8 de maig, coincidint amb la declaració de l'ex-director general Pedro García a l'Audiència, els treballadors de RTVV van convocar dues vagues parcials de dues hores. Era la quarta jornada de mobilitzacions després de les dels dies 18 i 19 de març –que van evitar la retransmissió de la crema de les falles per primera vegada– i de la vaga general del 29 d'aquell mes.

De García, en causat en el *cas Gürtel* pel presumpte desviament a la trama de set milions d'euros de RTVV amb motiu de la visita de Benet XVI a València, els treballadors en diuen “balafiador” i “malbaratador”. Davant el jutge Ruz, l'ex-cap de premsa de Zaplana convertit al campisme va reconèixer que rebia regals d'Álvaro Pérez, cosa “normal entre amics”. Ell, com a amic, els va encomanar la sonorització i la col·locació de pantalles al llarg del recorregut del papa, una feina per a la qual Teconsa –l'empresa *gürteliana* beneficiada– no estava preparada i que hagueren de subcontractar.

Mifsud troba que cal “una auditoria dels anys de Pedro García a RTVV, dels motius pels quals la retransmissió de la

PRAT I CAMPS

EL TEMPS

Dalt, a l'esquerra, Vicent Mifsud; i a la dreta, Jaume Muñoz. A sota, Frederic Ferri.

visita del papa a València va costar 14 milions d'euros, tenint en compte que la d'ara fa dos anys a Santiago i a Barcelona va costar-ne només 900.000". Tampoc no entén que el cost de la plantilla de l'ens, de 70 milions d'euros anuals, "equivalga a la meitat dels diners que RTVV transfereix per temporada al València CF i al Vila-real CF en concepte de patrocini i retransmissions menors".

La música és la pista. Si l'ERO és imminent, la nova llei de l'ens no camina més lenta. De fet, el Consell va acordar a la reunió de divendres passat de tramitar-la pel procediment d'urgència, cosa que fa pensar en una aprovació parlamentària al juliol. I encara que el síndic de Compromís, Enric Morera, va alegrar-se en veure'n l'esborrany fins al punt de

declarar "ens agrada la música, però ara caldrà posar-hi la lletra", aquella pista era errònia. El redactat de l'avantprojecte no sols no fa el pes als grups de l'oposició, sinó que el consideren un pas enrere respecte al que ara hi ha.

Rafael Xambó, el representant de Compromís al consell d'administració, adverteix que l'encavalcament d'ambdós processos -l'ERO i la nova llei- implica "una dispersió de forces que beneficia el PP". Per això s'entesta a posar-hi fre i ha signat una denúncia admesa per la fiscalia pel desfasament de 50 milions entre l'auditoria de RTVV del 2010, la memòria econòmica d'aquell exercici i els comptes presentats al registre.

Xambó veu "increïble" que Fabra, després d'haver anunciat que el director general de l'ens s'escolliria per consens

a les Corts, haja sotmès aquest acord a la primera votació. "A la segona, en tindran prou amb la majoria absoluta", s'indigna, una reacció idèntica a la que li produeix "el fet que el valencià passe de ser considerada la llengua vehicular a només preferent" i a la possibilitat que hi haurà perquè "el director general i el president del consell d'administració siguen la mateixa persona".

Josep Moreno, diputat del PSPV-PSOE a les Corts, alerta que "els partits minoritaris seran exclosos del consell d'administració" i que el nou director general "tindrà capacitat de contractació fins a cinc milions sense el control del consell, una qüestió molt perillosa". Moreno recorda que "no tindran problema a trossejar contractes de programes per a evitar els concursos, tal com feia la Generalitat amb Orange Market".

Alhora, Marga Sanz, síndica parlamentària d'Esquerra Unida, rebra que la nova llei "extingirà la condició de servei públic de RTVV i ocultarà encara més la realitat plural del País Valencià".

Xambó lamenta que a la nova estructura del consell d'administració desapareix la figura del vice-president i que els socialistes accediren a nomenar amb celeritat el substitut de Juan de Dios Navarro, que va dimitir el càrrec de president i va deixar Consuelo Català, del PSPV, com a presidenta en funcions. "Haurien d'haver-ne blocat l'elecció", afirma.

Moreno acusa Xambó de "mentider i irresponsable", perquè "fou ell, qui va donar suport a Navarro quan els socialistes vam assegurar que cometia irregularitats" i "fou ell, també, qui va votar-se a si mateix com a nou president en compte de buscar un empat a cinc amb el PP que hauria deixat Consuelo Català com a presidenta". El PSPV pretenia recórrer contra la decisió del PP d'atorgar el dret a vot a Jaraba al consell d'administració per a desempatar amb els consellers proposats pels partits d'esquerra. Un equilibri que Català hauria trencat amb el seu vot de qualitat com a presidenta en funcions.

"L'actitud de Xambó és demagògica, contraproductiva per al futur de la llengua i de l'entesa entre els progressistes", diu Moreno, "fart de llegir determinats comentaris seus als mitjans i al Twitter".

Tela marinera. “Fabra va guanyar-se una gran operació de propaganda quan arribà amb els canvis que havia de fer a RTVV, però de forment, ni un gra”, comenta Josep Moreno, que entre l’actual president i Camps només troba diferències “en el nom i els cognoms”. Ell reclama una televisió “íntegrament en valencià, que ajude a la supervivència de la llengua, allò que hauríem fet nosaltres si governàrem ara”. “Una televisió pública, plural i de qualitat, i no en mans de productores d’extrema dreta”, diu.

Marga Sanz exigeix el manteniment de l’article de la llei del 1984 que vetllava per “la promoció i protecció lingüística de la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana” i troba que “almenys el 50% de la graella hauria de ser de producció pròpia”. Tampoc no respira tranquil·la quan llig coses com ara que “la televisió autonòmica podrà prestar serveis de telecomunicacions a tercers”.

“Amb una gestió eficient, la plantilla seria la necessària per a fer una televisió de qualitat que ens ompliria d’autoestima i combatria l’autoodi”, assevera Rafael Xambó, una posició compartida pels tres grups de l’oposició, que defensen tots els llocs de feina que hi ha en l’aire. “Per a fer la televisió que ara fan, però, és clar que sobra molta gent”, matisa. “Hi ha vigilants de becaris que són allà perquè pertanyen a l’Opus Dei!”

A la babalà. El deute desfermat de l’ens és una llosa que soterra qualsevol expectativa de capgirar els plans de Fabra. Mariano Rajoy i el seu ministre d’Hisenda, Cristóbal Montoro, insten la Generalitat a netejar els comptes si no vol patir una intervenció en tota regla. Amb problemes per a pagar medicaments i factures de llum, 70 milions d’euros anuals en personal i 1.200 de deute són unes càrregues massa pesants.

Amb tot, Sanz anhela una televisió valenciana “finançada íntegrament amb diners públics” i que “reculli l’esperit de l’antiga llei estatal del tercer canal, que impedia la cessió de la gestió total o parcial de la programació”. “Òbviament, el PP ha seguit una estratègia de desprestigi de l’ens, i ha superat amb escreix els 120 milions d’euros consignats anualment al pressupost”, raona Xambó. “Ara, el Deutsche Bank, el BBVA i el Santander en són els grans beneficiats,

PRATS I CAMPS

PRATS I CAMPS

Dalt, Josep Moreno (PSPV-PSOE) i Marga Sanz (EUPV). Baix, Rafael Xambó, conseller de Compromís.

i es reparteixen uns 20 milions anuals pels interessos”, concreta. “Hem de saber els motius per què es deuen més de 1.300 milions”, demana Moreno. “De moment, només tenim constància dels 7 milions desviats a Gürtel i els 600.000 euros que va embutxacar-se la productora Trinkel per tres documentals infectes que no en valien ni 6.000 i que els fa vergonya d’emetre”.

Societat anònima. Tothom enumera que aquest és el futur de RTVV. De fet, ja ho és, de societat anònima, però encara ho serà més.

El grup RTVV SA, integrat per TAV SA i RAV SA, es fondrà en un de sol i tindrà tantes filials com l’administració vulga, cadascuna de les quals amb

participació d’unes altres empreses amb un màxim del 49%. L’objectiu, sospiten oposició i sindicats, és externalitzar gairebé tots els serveis i mantenir només l’àrea d’informatius. Els 1.700 treballadors actuals poden quedar reduïts a uns pocs centenars, amb l’eliminació de departaments sencers més que probable.

Ni els membres del comitè d’empresa no tenen garantit el seu lloc. Vicent Mifsud, com a president, fa una crida a la societat “perquè tothom defene aquest servei públic”. “La manipulació informativa no ens ajuda gens, prou bé que ho sabem, però la privatització de RTVV seria dramàtica, com si tancaren un hospital”. El malalt és a l’UVI.

Victor Maceda